

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ - ΥΜΗΤΤΟΥ 92 - ΧΟΛΑΡΓΟΣ

ΣΤΟΥΣ ΗΡΩΙΚΟΥΣ
ΝΕΚΡΟΥΣ ΤΟΥ
ΕΠΟΥΣ 1940

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΕΥΓΝΟΜΩΣΥΝΗΣ

Σκηνές του Αλ. Αλεξανδράκη, εμπνευσμένοι από τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΟΥ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Τὸ τραγούδι μου δείχνει τὸ δρόμο
στὴν ἀναστρεφόμενη νύχτα,
στὴν ἀναζήτηση τοῦ κόσμου.
Μοῦ δείχνει τ' ἄγνωρα μονοπάτια
ὁ δρόμος τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης,
μοῦ δείχνει στὴς καρδιὰς μου τὸν ὁρίζοντα
τὰ μυστικά ἀστέρια καὶ τὸν ἑαυτό μου.

Τὸ τραγούδι μου θ' ἀκουστεῖ καὶ τώρα
γιὰ μὴν αὐγὴ πού εἶδα μὲ τὴν πάχνη
τοῦ θανάτου
μὲ τὸ ξετύλιγμα τῶν ἱστορημένων παραμυθιῶν
γιὰ κόσμους ἄγνωστους,
γιὰ ὁμορφιὲς ἀπέθαντες,
γιὰ κάποιο μύρο πού ἀνοίγει τὴν ψυχὴ.

Τὴ γῆ, τὴν Ἑλληνίδα γῆ, τὴν κρέμασαν
οἱ ἀκούσθη στὴ λέξη δυνατοί.
Κι ἤρθαν οἱ ὥρες νὰ ὑφάνουν ἐκστρατείες,
νὰ συνθέσουν παιᾶνες στὶς βουνοκορφές
μὲ τὸν ἀγέρα, τὸ φῶς καὶ τὸ μάρμαρο,
μὲ τὸ χῶμα καὶ τὸν ἱερὸ βράχο,
μὲ τὶς φτεροῦγες τῶν περιστεριῶν.
Ἐάλπιγγες σημαίνουν προσοχή!
Ἡ φυλὴ πάλι γεννιέται!
Τὸ νερὸ κυλάει ἀπ' τοὺς αἰῶνες
καὶ δροσιζοῦ στὶς καρδιὲς τὴν πίστη
— Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων —
τοῦ μὲ χίλια χρώματα ἀναπηδάει
τὸν πίδακα μ' ἀθάνατο νερὸ
ἐλπίσμου

Τ' αὐτοὺς πού διψασμένοι ἀκολουθᾶνε.
— Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων —
βρῆνουν τὰ βήματα στὶς κορυφές τῶν λόφων.
ὦ! πῶς ἀντηχοῦν ἀκόμα κεῖνα τὰ βήματα!
ἐν εἶδα πρόσωπα! Μορφές, δὲ μπόρεσα,
νὰ ξεχωρίσω!
Ὁ Διόνυσος τί διαφέρει ἀπὸ τὸν Ἄρη
ποῦ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου εἵμαστε ὅλοι ἴδιοι;
τὰ βήματα χάνονται στὶς κορυφές τῆς Πίνδου
καὶ εἶναι σκληρὴ ἡ σιγὴ τριγύρω μου
καὶ τόσο γυμνωμένη ἡ καρδιά μου
ἀπ' τὰ σανδάλια τῶν αἰώνων
ἀπ' τὴν ἐσθῆτα τῆς δόξας
ἀπὸ τὸ μύρο τοῦ ὀνείρου.

Ἀφῆστε ν' ἀκούσω τὴ φωνὴ
τοῦ ἀδελφοῦ μου
ἐν τὸν βορρᾶ πού δέρνει τ' Ἀργυρόκαστρο.
Ὁ κόσμος ἔχει κοιμηθεῖ
τὸ νερὸ καὶ τὸ χῶμα, τὴ ρίζα του.

Οἱ θυμωνιὲς ἔγειραν, τὸ ψωμί πίκρισε,
τὰ κορμιά σαπίσαν.
Κι οἱ καμπάνες θυμίζουν τὶς ἄδειες ψυχές
πού ἱκετεύουν γιὰ τὴ νίκη
τὸ Θεό τους
ἢ καθεμιὰ χωριστά.
Οἱ θυμωνιὲς ἔγειραν στὴ λάσπη
κι οἱ μυλόπετρες γυρνοῦν.
Ἄλἐθουν ψυχές
κόκκαλα καὶ αἷμα.
Κι οἱ μυλόπετρες γυρνοῦν
κι ἡ ἱστορία ἢ Ἑλληνικὴ κλῶθεται
σάν ἀλήθεια ἢ σάν παραμῦθι
μὲ τὴν παρουσία τῶν Θεῶν,
μὲ τὴν ἀνυπαρξία τῶν Θεῶν,
μὲ τὸ σοφὸ τὸ νῆμα ἀνάμεσά τους.

Ἀδελφέ μου σὲ περιμένω.
Ἐλα!
Κανεῖς δὲ θὰ τὸ μάθει.
Ἐφυγες στὸ μπουμπουκίσμα τῆς νιότης σου
μὲ τῆς ἀγάπης μας τὴν πανοπλία.
Τραγουδώντας... «ψηλὰ κεῖ ἡ μοῖρά μας».
Τίναξες τὰ μαλλιά σάν Ἀχαιοὺς
καὶ φώναξες
μὲ τὶς παλάμες γύρω στὸ στόμα:
— Ποιὸς διαφεντεύει τὸν ἄνθρωπο,
ποιὸς διατάζει τὸ θάνατο,
ποιὸς διατάζει τὸν πόλεμο,
ποιὸς εἶν' αὐτὸς πού μᾶς σκοτώνει;

Ὁ ἥλιος σοῦ χάρισε ἀπέραντη ὁμορφιά
καὶ σὲ φανέρωσε ἥρωα
τὴν ὥρα κείνῃ τῆς κραυγῆς σου.
Ἀνέμισες τὸ κόκκινο μαντήλι,
ὅταν σ' ἀγκάλιασε ὁ ἥλιος,
ἡ κορφή καὶ ὁ ἀγέρας,
τροπαιοφόρο σύμβολο τ' Ἀθ. Γιώργη
πού καλπάζει σ' ἀνθρώπινα κουφάρια
γιὰ νὰ σκοτώσει τὸ δράκοντα.
Ζῶ μὲ τ' ὄνομά σου, ἀδελφέ μου.
πού θυμίζει τ' ἀνθισμένο γιασεμί.
Σὲ καλῶ μὲ τὸ θρόισμα τοῦ ἡλιόφωτου
ἀνάμεσα στὰ πράσινα φύλλα.
Σὲ καλῶ νὰ φωτίσεις τὸ σκοτεινὸ
ἀνεμοβρόχι πού φτάνει στὸ δεῖλι.
Σὲ καλῶ νὰ σκίσεις τὴ θλιμμένη σιωπὴ
πού τυλίγει τὴ μνήμη.
— Ἀδελφέ μου, ποῦ εἶσαι;
Ἡ καρδιά τῆς Μάνας ξεσκίστηκε,
τὸ δάκρυ τῆς στέρεψε.

«Στὴ μνήμη τοῦ ἀδελφοῦ μου
ΜΙΧΑΛΑΚΗ πού πέθανε στρατιώτης
στα εικοσιένα τοῦ χρόνι»

ὁ λουλουδόκηπος μαράθηκε.
Ὅμως σοῦ φυλάει ἕνα μικρὸ ἀνθάκι.
Ἐλα,
τὴν ὥρα πού σμίγουν τ' ἀστέρια
κανεῖς δὲν θὰ τὸ μάθει.

Δὲν μιλήσαμε, ἀδελφέ μου, γιὰ σκοτωμοὺς
γιατὶ μᾶς ἔπλασε ὁ πόνος.
Δὲν μιλήσαμε γιὰ τὴν ἀδυσώπητη μοῖρα
γιατὶ δὲν λογαριάζαμε τὰ γραμμένα τῆς.
Μόνο γι' ἀγάπη μιλούσαμε.
Κι ἀνάμεσά μας χρώμα καὶ φῶς
καὶ μακρινὸς πλατὺς κάμπος,
κι ἀνάμεσά μας ἡ ζωὴ
μ' ἀξίνες
καὶ χέρια ροζιασμένα.

Τώρα ἡ αὐγὴ χαράζει ἔρημη
κι ἡ νύχτα φτάνει ἀνεμόδαρτη.
Θὰ γίνω ὄνειρο νάρθῳ στὸν ὕπνο σου
γιὰ νὰ σοῦ πῶ:
— κρατῆσου!...
Θὰ γίνω ἀστραπὴ νάρθῳ στὴ σκέψη σου
γιὰ νὰ σοῦ πῶ:
— συγχώρα!...
Θὰ γίνω γέλιο στὰ γλυκὰ τὰ χεῖλη σου
γιὰ νὰ σοῦ πῶ:
— ἀγάπα!...

Στέλνω τὴ λάμψη μου στὰ νεκρὰ μάτια σου.
Στέλνω τὴ φωνή στὴ νεκρὴ καρδιά σου.
Τὴ φωνὴ πού μόνο σὺ ἐνιωθες
γιατὶ ὅλοι γοργὰ κλείσανε τὶς θύρες
τῆς ψυχῆς
καὶ τὴ φωνὴ αὐτὴ λίγοι καταλαβαίνουν.

Ἐσβησαν τὰ βήματα στὸ δρόμο
τῆς αἰωνιότητος.
Ἀδελφέ μου, σὲ καλῶ στὴ μνήμη.
ἔτσι ὅπως ἄφοβος στάθηκες
φῶς, φλόγα, καρδιά καὶ πῦρ
ἐσύ, ἕνα βότσαλο τοῦ κόσμου.

Ἀδελφέ μου!
ψηλὰ στὰ αἱματόβρεχτα
τῆς Βόρειου Ἠπείρου χῶματα
Σκίε... Ἰδέες... Κόκκαλα.

— Νενικήκαμεν!...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΡΑΨΙΤΗΣ

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Μετά από τις εκλογές

Τώρα που η μάχη των κοινοτικών εκλογών έληξε. Τώρα που οι πρώτες εντυπώσεις για την αναμέτρηση των συνδυασμών πέρασαν, είναι καιρός για μια ψύχραιμη ανασκόπηση, χωρίς σκοπιμότητες και με κριτήριο πάντα την αλλαγή. Για μια πραγματική αλλαγή που την περίμεναν όλοι οι Μαργαριιώτες, κυρίως στα καθημερινά τους προβλήματα.

Ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα των Κοινοτικών εκλογών, ο κάθε Μαργαριιώτης πρέπει να καταλάβει ότι ο καλλίτερος δεν είναι εκείνος, που του κολακεύει τις αδυναμίες του, αλλά εκείνος, που κάνει θυσίες για το χωριό και τους κατοίκους.

Το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο που εκλέχτηκε θα δώσει στην πράξη εξετάσεις και οι εξετάσεις αυτές θα κρίνουν την επιτυχία ή αποτυχία.

Είναι αυτονόητο ότι το αποτέλεσμα των Κοινοτικών εκλογών συναρτάται άμεσα με την επιτυχία των νέων θεσμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αφού οι τοπικοί άρχοντες θα κληθούν να εφαρμόσουν τα μέτρα και τις διαδικασίες αυτές.

Η τοπική αυτοδιοίκηση χρειάζεται ανθρώπους στρατευμένους πέρα για πέρα, αφοσιωμένους και εργατικούς, χρειάζεται στοιχεία σκληροτράχηλα και αποφασισμένα και όχι φλύαρους και αδιάφορους. Από εδώ και πέρα το κοινοτικό συμβούλιο θα είναι το πραγματικό διευθυντήριο του χωριού. Θα συμμετέχει ενεργά σε όλα τα επίπεδα, σε όλα τα στάδια και σε όλες τις διαδικασίες, από το σχεδιασμό του προγραμματισμού

μέχρι και τον έλεγχο των έργων που θα γίνονται.

Ο κάθε σύμβουλος θα πρέπει να καλύπτει ένα τομέα, που προϋποθέτει ευθύνη, ενημέρωση, γνώση και προπάντων συνεχή εργασία.

Μαζί με τους κατοίκους θ' αποφασίζουν ό,τι κρίνουν καλύτερο για την κοινότητα όπου ζουν, θα διαχειρίζονται υπεύθυνα τις υποθέσεις τους εκεί που δουλεύουν και γι' αυτό που αφορά τους ίδιους και το περιβάλλον τους.

Μέρα με τη μέρα να δημιουργούν γύρω από την κοινότητα ένα μαζικό κίνημα υποστήριξης και διεκδίκησης, ώστε να αποκτήσουν δική τους αυτοδύναμη οργάνωση και διοικητικό μηχανισμό.

Το Μαργαρίτι έχει προβλήματα πολλά και ιδιαίτερα οξυμένα και γι' αυτό πρέπει όλοι μαζί να εργασθούν για να τα ξεπεράσει.

Εμείς πιστεύουμε στη δύναμη των κατοίκων που πολλές φορές και στο παρελθόν έδειξαν ότι μπορούν να κάνουν θαύματα όταν είναι αγαπημένοι και να λύνουν τα προβλήματα μέσα από λαϊκές συνελεύσεις.

Από σήμερα για μας δεν υπάρχουν φίλοι και αντίπαλοι, αλλά μόνο συνδημότες στρατευμένοι σε ένα σκοπό για το καλό του Μαργαριτίου. Και τώρα δεν μένει τίποτα άλλο, παρά όλοι μαζί να δουλέψουμε αδελφωμένοι για ένα λαμπρό μέλλον του Μαργαριτίου.

Με λίγα λόγια να γίνει το Μαργαρίτι, κύτταρο λαϊκής εξουσίας και οι κάτοικοι του υπερήφανοι που θα κατοικούν σ' αυτό.

Κώστας Ράπτης

ΔΗΛΩΣΗ

Μέσα από τις στήλες της εφημερίδας μας «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» θέλω να ευχαριστήσω όλους που με την ψήφο τους μας εμπιστεύτηκαν τη διαχείριση των κοινών της Κοινότητάς μας.

Δηλώνω ότι θα συνεργαστώ στενά με όλους τους Κοινοτικούς Συμβούλους για την προώθηση και λύση των πολλών προβλημάτων που απασχολούν το Μαργαρίτι. Δεν θα παραλείψω να συνεργαστώ με τους Πρόεδρους και τα Κοινοτικά Συμβούλια των άλλων Κοινοτήτων της επαρχίας μας για αντιμετώπιση των κοινών προβλημάτων. Τα προβλήματα του Μαργαριτίου και της Επαρχίας μου είναι γνωστά και τα έχω μελετήσει και αντιμετωπίσει από τη μέχρι τώρα θέση μου σαν Νομαρχιακός Σύμβουλος της επαρχίας μας. Ζητώ τη συμπράξη στο δύσκολο έργο μου όλων ανεξαιρέτως των Μαργαριτιωτών ώστε ενωμένοι σαν ένας άνθρωπος να δουλέψουμε για το καλό του τόπου μας.

Είναι τόσα πολλά αυτά που μας ενώνουν που απαρμερίσουμε τα λίγα που πιθανόν να μας χωρίζουν κι ως ενωσούμε τα χέρια σε μια κοινή προσπάθεια για το ανέβασμα του τόπου μας.

Πιστεύω ακράδαντα στη στενή συνεργασία με την Αδελφότητα, το φορέα των ξενιτεμένων Μαργαριτιωτών προς τους οποίους απευθύνω θερμό χαιρετισμό και εύχομαι οι συνθήκες του Μαργαριτίου να βελτιωθούν γρήγορα και να δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για την επάνοδο όλων όσων το επιθυμούν.

Δημήτριος Μάτης

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΣΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΤΗΣ

ΤΜΗΜΑ	ΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	ΨΗΦΙΣΑΝ ΕΓΚ.	ΕΛΑΒΑΝ			
			ΕΝΩΣΗ	ΠΡΟΟΔΟΣ		
ΑΝΔΡΩΝ	547	325 59%	324	168 52%	156	48%
ΓΥΝΑΙΚΩΝ	477	315 66%	315	169 54%	146	46%
ΣΥΝΟΛΟ	1024	640 62,5%	639	337 53%	302	47%

ΣΤΑΥΡΟΙ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗΣ

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ	ΕΝΩΣΗ	ΠΡΟΟΔΟΣ
Υποψ. Πρόεδρος	ΔΗΜ. ΜΑΤΗΣ	ΛΑΖ. ΚΟΛΙΟΥΣΗΣ
Σύμβουλοι	ΖΗΚΟΣ ΙΩΑΝ.	56 ΣΠΥΡΟΥ ΕΡΜ.
	ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΙΧ.	42 ΚΑΡΔΑΝΗΣ ΑΝΤ.
	ΝΤΡΙΤΣΟΣ Ε.	41 ΣΩΤΗΡΙΟΥ Δ.
	ΣΟΥΦΗΣ ΣΩΤ.	40 ΚΑΤΣΙΝΟΣ ΑΛΕΞ.
	ΚΑΣΤΕΝΟΣ ΗΛ.	39 ΛΥΚΑΣ ΔΗΜ.
	ΤΑΣΣΗΣ ΝΙΚ.	38 ΠΑΝΝΕΛΟΣ ΔΗΜ.
	ΣΟΥΡΛΑΣ ΚΩΝ.	36 ΣΟΥΦΗΣ ΑΝΤΩΝ
	ΜΠΡΑΪΑΣ ΧΡ.	32 ΚΑΤΣΙΩΤΗΣ Θ.
	ΚΟΣΜΑΣ ΜΕΝΕΛ	3

Πάρεδροι		
Μαργαριτίου	ΧΑΛΚΗΣ ΘΩΜΑΣ	ΓΑΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Παλαιόκαστρου	ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΓΡΗΓ.	ΝΤΑΦΛΟΣ ΧΑΡΙΣ.

ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: ΜΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Σύμβουλοι: ΖΗΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΝΤΡΙΤΣΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΣΟΥΦΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
ΚΟΛΙΟΥΣΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ
ΣΠΥΡΟΥ ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
Πάρεδροι:
ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ: ΧΑΛΚΗΣ ΘΩΜΑΣ
ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ: ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ: Δημήτριος Μάτης
ΠΕΡΙΔΙΚΑΣ: Θωμάς Βασιλάς
ΜΑΖΑΡΑΚΙΑΣ: Βασίλειος Αθανασίου
ΚΑΡΤΕΡΙΟΥ: Δημήτρης Λιακάκος
ΚΑΤΑΒΟΘΡΑΣ: Ηλίας Ζάχος
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ: Ελευθέριος Κυριακής
ΣΠΑΘΑΡΑΙΩΝ: Θεόδωρος Ντόντας
ΓΛΥΚΗΣ: Θωμάς Αθανασίου.

Τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» εύχονται σε όλους τους Προέδρους, Πάρεδρους και Κοινοτικούς Συμβούλους καλή δουλειά για πρόοδο και ανάπτυξη των Κοινοτήτων τους και της επαρχίας γενικότερα.

Ας ξεχάσουν τους συνδικαλισμούς που εκλέχτηκαν. Τώρα είναι Κοινοτικά Συμβούλια και ενωμένοι όλοι σαν ένας άνθρωπος πρέπει να δουλέψουν για να βγάλουν πέρα το βαρύ έργο που ανάλαβαν.

Οι στήλες της εφημερίδας μας είναι στη διάθεσή τους για προβολή των προβλημάτων του τόπου μας.

ειδήσεις-σκέψεις-σχόλια

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σε πρόσφατη επίσκεψή μας στο Μαργαρίτι διαπιστώσαμε ότι συνεχίζουν μερικοί να ξηλώνουν τις πελεκητές πέτρες απ' τα αρχοντικά. Συγκεκριμένα, είδαμε στο αρχοντικό της δεξαμενής καινούργια γκρεμίσματα και δυο σωρούς μ' αγκωνάρια και τοξωτά υπέρθυρα έτοιμα για φόρτωμα.

Το σίπιτι αυτό είναι δημόσιο οίκημα και κανένας δεν έχει δικαίωμα να το καταστρέφει.

Παρ' όλο που ασχοληθήκαμε εκτεταμένα στο ειδικό άρθρο του αριθ. 4-5 φύλλου της εφημερίδας μας, φαίνεται πως ορισμένοι, δεν κατάλαβαν τη ζημιά που κάνουν.

Η προστασία των παραδοσιακών κτισμάτων είναι μέλημα της πολιτείας αλλά και κάθε πολίτη.

Καταγγέλλουμε σε κάθε αρμόδιο τους βανδαλισμούς αυτούς και τους καλούμε να πάρουν κάθε μέτρο για την προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Το σημείωμα αυτό είναι δεύτερη προειδοποίηση προς τους ιερόσυλους. Αν δε συμμορφωθούν υπάρχει και εισαγγελέας.

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ

Γυμνασιάρχης, διαβάσαμε στο τύπο, διορίστηκε στο Γυμνάσιο Μαργαριτίου αλλά Γυμνασιάρχη δεν είδαμε.

Φαίνεται πως χάθηκε στο δρόμο όπως συνήθως συμβαίνει. Ρωτάμε τον Επιθεωρητή, το Υπουργείο και κάθε αρμόδιο.

Ξέρουν ότι τα νεοσύστατα Γυμνάσια έχουν περισσότερη ανάγκη του Γυμνασιάρχη για το στέριωμά τους αφού και αυξημένες λειτουργικές και διοικητικές ανάγκες έχουν και οι καθηγητές, όλοι νεοδιόριστοι, χρειάζονται τις κατευθύνσεις και τη βοήθεια ενός πεπειραμένου συναδέλφου.

Ας φρόντιζαν τουλάχιστον, όπου δεν υπάρχει Γυμνασιάρχης, να μετέθεταν έναν από τους παλιότερους καθηγητές που υπηρετούν στην εκπαιδευτική περιφέρεια του Γυμνασίου για να εκτελεί καθήκοντα Γυμνασιάρχη.

Αυτά χωρίς να παραγνωρίζονται οι φιλότιμες προσπάθειες και το έργο, που με πολύ κόπο πρόσφεραν, τουλάχιστο στο Γυμνάσιό μας, οι νεοδιορισμένοι καθηγητές.

Ελπίζουμε, ότι το Υπουργείο θα επανεξετάσει και θα θέσει σε καινούργιες βάσεις το όλο θέμα των Γυμνασιάρχων και Λυκειαρχών.

ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Με πλησίασε με κάποιο δισταγμό ο Γιάννης μαθητής στο Γυμνάσιο Μαργαριτίου και μου είπε:

— Πολύ ωραίες οι παλιές φωτογραφίες του Μαργαριτίου. Πότε θα εκδόσετε και τις άλλες;

— Δεν καταφέραμε ακόμη να καλύψουμε έξοδα γι' αυτές που εκδόσαμε, παιδί μου, αποκρίθηκα.

— Το ξέρω, είμαι ενημερωμένος γιατί διάβηκα την εφημερίδα πάντως εμένα μου υποσχέθηκεν πατέρας μου ότι αν βγουν κι άλλες θα πάρουμε.

— Όταν μεγαλώσω και βγάλω χρήματα θα καρνίζωσώ όλες. Μπορεί όμως να τα καταφέρω και γρηγορότερα. (Ποιός ξέρει τι σκέφτηκε).

— Δεν θα ήταν καλλίτερα να είχανε και καλεξάντα.

— Ναι Γιάννη το είχαμε σκεφτεί αλλά τυπωνόταν πολύ λιγότερες. Κάτι θα γίνει όμως γι' αυτό, αν καταφέρουμε να καλύψουμε έξοδα.

Βιαζόμουν και δε συνέχισα την κουβέντα το Γιάννη.

Σχόλια δεν χρειάζονται.